तत्र समिध्यते सम्यक् दीप्यते, चर्षणीसहान् चर्षणयो मनुष्याः तान् सहन्ते अभिभवन्तीति चर्षणीसहाः देवाः तानुद्दिश्य तेषां देवानां मध्ये ओजिष्ठोऽत्यन्तप्रबलः, तादृशोऽग्निः आज्यस्य वेतु इदमाज्यमश्नातु पिबत्वित्यर्थः । हे होतः यज तदर्थं याज्यां पठ ॥

अथ द्वितीयं प्रैषमन्त्रमाह । "होता यक्षत्तनूनपातम् । ऊतिभिर्जेतारमपराजितम् । इन्द्रं देवꣳ सुवर्विदम् । पथिभिर्मधुमत्तमैः । नराशꣳसेन तेजसा [१] । वेत्वाज्यस्य होतर्यज" इति । अत्र सर्व्वत्र प्रथमान्तो होतृशब्दः दैव्यं होतारमाचष्टे सम्बुध्यन्तं मानुषं यथा पूर्व्वमन्त्रे समिच्छब्दः प्रयाजदेवतारूपमग्निविशेषमाह । एवमत्रापि तनूनपाच्छब्दो द्वितीय प्रयाजदेवतारूपमग्निविशेषमाचष्टे । दैव्या होता तनूनपान्नामकमग्निं यक्षत् यजतु पूजयतु, तदग्निद्वारा इन्द्रं पूजयतु । कीदृशमिन्द्रम् ऊतिभिरस्मद्रक्षणैर्युक्तम्, जेतारं युद्धे जयशीलं केनाप्यन्येनापराजितम्, देवं द्योतमानम्, सुवर्विदं स्वर्गस्य लम्भारम्, मधुमत्तमैः अन्नपानादिपाथेयसम्पत्त्या अत्यन्तं मधुरैः पथिभिर्मार्गैर्युक्तम्, नराशंसेन मनुष्यैः शंसनीयेन तेजसा युक्तम्, तथाविधेन्द्रं पूजार्थं तनूनपादग्निराज्यं पिबतु । तदर्थं हे मानुष होतः याज्यां पठ ॥

तृतीयामाह । "होता यक्षदिडाभिरिन्द्रमीडितम् । आजुह्वानममर्त्त्यम् । देवो देवैः सवीर्य्यः । वज्रहस्तः पुरन्दरः । वेत्वाज्यस्य होतर्यज" इति । इडाशब्देन प्रयाजदेवतारूपस्तृ-